

قسمت چهارم دی بی سی
در تلویزیون حکومتی ایران

در دی بی سی سعی نمی کنیم طنز خلق کنیم بلکه یک سری
واقعیت‌های خنده‌دار وجود دارد. فقط کافی است ذره‌بینی روی آنها بیندازیم
و به مخاطبان نشان دهیم که دارد فلان اتفاق می‌افتد و خنده دار است. این موارد را
با استفاده از تکنیک‌های طنز مثل اغراق و بزرگنمایی کمی گل درشت کردیم
تمامی یک ذره‌بین به مخاطبان نشان دهد این شبکه دارد چه می‌کند

پاتک رسانه‌ای

یکی از رسالت‌های مهم تلویزیون نسبت به تماس‌گرانش، تولید برنامه‌هایی در قالب سرگرمی، خبر و اطلاع رسانی و آموختشی است. در شرایط حاد اجتماعی سیاسی مانند نازاری های چند ماه اخیر صدای سیمای دیرباره همچه های فراوان رسانه‌ای در فضای مجازی و حقیقی دست به تولید برخی برنامه‌های در قالب سواد رسانه‌ای زده تا مخاطبان خود را با واقعیت موجود آشنا کنند و گذارد.

عام لینکن در یکی اف بی سی | DBC NEWS

است، اما با زاویه دید متفاوت به آنها نگاه می‌کنیم. احتمال دارد یکی دو مورد دیگر واقعی نباشد و برای افزایش شوخی سراغ آنها برویم، اما در زیرنویس‌ها واقعیت خیلی مبنای نیست، بخشی بر اساس واقعیت است و بخشی تجسس نویسنده.

او در مورد انتخاب لوگویی با تصویر شخصیت دیپی و نام برنامه هم عنوان کرد: این انتخاب خیلی اتفاقی بود. بعد از ایده پردازی، وقتی به این نتیجه رسیدیم که نقیضه بی‌بی‌سی را باسازیم، اول اسم‌های مختلف مثل دندنه معکوس... همچنین قالب‌های مختلف را تست کردیم، اما هیچ‌کدام از آنها به دل مان ننشست. روزی یکی از دوستان که سر ضبط برنامه حضور داشت، پیشنهاد دی‌بی‌سی را داد که خوش‌مان آمد. البته از ابتدا قرارمان همین بود که بگوییم بی‌بی‌سی واقعیت‌ها را وارونه جلوه می‌دهد که به کارکتر دیپی هم می‌خورد.

وی همچنین در مورد رصد اخبار بی‌بی‌سی برای هر چه بهتر برنامه می‌گوید: در حال حاضر بخشی از برنامه روزانه من رصد این شبکه‌ها و دیدن برنامه‌های مختلف به ویژه بخش خبری بی‌بی‌سی است. ما در دی‌بی‌سی سعی نمی‌کنیم طنز خلق کنیم بلکه یک سری واقعیت‌های خنده‌دار وجود دارد. فقط کافی است ذره‌بینی روی آنها بیندازیم.

کافی است ذره‌بینی روی آنها بیندازیم و به مخاطبان نشان دهیم که دارد فلان اتفاق می‌افتد و خنده دار است. این موارد را با استفاده از تکنیک‌های طنز مثل اغراق و بزرگنمایی کمی گل درشت کردیم تمامی یک ذره‌بین به مخاطبان نشان دهد این شبکه دارد چه می‌کند.

جوادی در مورد اساس انتخاب اخبار برای شوخی و این که چقدر بر واقعیت بنا شده‌اند، عنوان می‌کند: تقریباً ۹۹ درصد اخباری که در خبرهای کوتاه یا بخش خبری مان استفاده می‌کنیم بر مبنای خبرهای واقعی

خیلی فاخر، همه رامی خندانیم

برنامه طنز انتقادی «دی‌بی‌سی فارسی» که بالهای از عروسک «دیپی» مجموعه «کلاه قرمزی» به شوخي با شبکه تلویزیونی بی‌بی‌سی فارسی می‌پردازد، از ۲۷ خردادماه روی آتن شبكه دوسیما رفته است. این برنامه به تهیه‌کنندگی حمید رضا مهدی بیور و کارگردانی مصطفی صاحبی، محصولی از مدرسه اندیشه و هنر ماه است که در حال حاضر جمعه ها ساعت ۲۰ از شبکه دوم سیما پخش می‌شود.

مصطفی صاحبی که کارگردانی برنامه دی‌بی‌سی را به عهد دارد از نگاه وایده خودش برای ساخت این برنامه می‌گوید: «عمولاً قالب خبری، برای کارهای طنز آنیمی جواب می‌دهد و همیشه برای مخاطب هم جذابیت دارد اما این بار به دنبال قالب متفاوت تربویم. شوخي با یکی از مهم‌ترین و مکارترین رسانه‌های فارسی‌زبان در آن طرف مزها، ماجرا را کمی پیچیده ترمی‌کرد. بی‌بی‌سی در این سال ها تلاش کرده همواره ژست بی‌طرفی و مستقل بودن خود را حفظ کرده و بازیکنی در لایه‌های دوم و پنهان اخبار هرآنچه را که می‌خواهد به خورد مخاطب بددهد یا لاقل تمام آنچه را که اتفاق افتاده بازگو نکند و در نگاهی دیگر آنچه را که خودش می‌خواهد در داستانی زیبا به مخاطب عرضه کند.

مخاطب نیز در این سال ها به او اعتماد کرده و آنها نیز توانسته اند تا دشمنی های خود را به نگاه دارند و خودشان را رسانه‌ای آزاد معرفی کنند. حالا برای ما آشکار کردن این دشمنی ها و بازگو کردن این حقه های رسانه‌ای در اولویت بود و دیدیم بهتر است تا همه اینها در قالب طنز برای مخاطب گفته شود.

البته خنده‌داندن مخاطب هم برای مان مهم بود و می‌خواستیم طنزی فاخر را رائمه کنیم. طنز فاخر به معنای واقعی کلمه، نه از اینها که بل ندیستند بخندانند و از سرناجری مجبور می‌شوند نام طنزشان را بگذارند فاخر. طنز اگر نخنداند که طنز نیست و گویا در این مسیر نیز

اینجا، محتوا حرف اول رامی زند

ناصر جوادی، نویسنده برنامه دی‌بی‌سی هدف از تولید این برنامه و تفاوت هایی با برنامه های مشابه می‌گوید: اصلی ترین تفاوت دی‌بی‌سی با برنامه هایی از این دست توجه به محتواست. سایر برنامه ها معمولاً نگاه فرمی دارند و سعی می‌کردن فقط در ظاهر شبیه فلان بخش خبری یا شبکه هایی مثل بی‌بی‌سی شوند و خیلی روی محتوا تمرکز نداشتند. براساس کنکاشی که در برنامه بی‌بی‌سی داشتیم به این نکته رسیدیم که اصلی ترین ابزار این برنامه در جنگ رسانه‌ای، ادبیات است. یعنی با کمک گرفتن از ادبیات و واژه‌سازی هاییش حمله می‌کند. ما هم سعی کردیم به جای تمرکز روی اشتباهات اجرایی و تپه های مجریان یا ناهمانه‌گی های کندانکوری، روی محتوا و ادبیات آنها کار کیم. در واقع بانگاه به

